

le i en situation, hvor man ikke burde. Det kunne tidligere socialdemokratiske ministre gøre. Den mulighed foreligger teoretisk også i dag, for der er ikke ændret noget, hvad det angår.

Derfor er det jo lidt hult, når det her skal blæses op til noget, der retssikkerhedsmæssigt er problematisk, når man i den grad fortsætter samme procedure, som der har været hidtil, bare på et lidt tidligere tidspunkt i forløbet. Men under udvalgsbehandlingen, under debatten er der jo ikke nogen, der har rejst spørgsmål om den procedure.

Derfor må konklusionen på den her debat fra min side være, at det er hul snak. Det er at prøve at køre en politisk sag på noget, som ikke kan bære, og uanset hvor mange alvorsfolder, ansigter lægges i, skjuler det jo blot, at sagen her drejer sig om noget meget konkret, noget, vi sagtens kan diskutere længe, nemlig at vi ønsker at give skatteyderne en retssikkerhed. Vi ønsker, at systemet ikke skal tromle den enkelte ned.

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen som ordfører.

Anders Samuelsen (RV):

Efter en lang debat er det måske på sin plads lige kort at opsummere, hvad der er fakta i sagen.

Kl. 11.30

Oprindeligt stod Det Radikale Venstre bag ved regeringen med hensyn til det her forslag. Vi tilkendegav ved førstebehandlingen, at vi ville støtte regeringen stort set hele vejen igennem. Så dukkede der et anonymt brev op, et anonymt brev, som førte til, at vi fik en brevveksling over sendt til udvalget, hvoraf det fremgik, at der var stærke betænkeligheder set fra Landsskatterettens side ved en del af lovforslaget. Ministeren tilbød i forbindelse med, at det blev oversendt, at trække den del af forslaget, hvis udvalget ønskede det. Det ønskede udvalget så; et flertal i udvalget ønskede at få den del trukket ud. Derefter trak ministeren sit tilsagn tilbage. Det skulle åbenbart ikke forstås bogstaveligt; det var mere, hvis der var et flertal i *Folketinget*, som ønskede at få det trukket.

Det førte så til, at Det Radikale Venstre blev nødt til at stille et konkret ændringsforslag for at få afprøvet ministerens gode vilje i den her sag, og det er det ændringsforslag, Folketinget for ganske kort tid siden stemte ned.

Derfor må Det Radikale Venstre konkludere, at viljen alligevel ikke har været til stede, og det

vil vi egentlig beklage, for der er masser af gode takter i det forslag, som vi nu er med til at opfordre til at man ikke stemmer for. Der er masser af gode takter, men der er altså den her akilleshæl i forslaget, som Landsskatteretten klart advarer imod: det retssikkerhedsmæssige spørgsmål på det her område.

Vi må så konkludere fra Det Radikale Venstres side, at dér er det altså væsentligt at holde stien forholdsvis ren, og det vil sige, at vi ikke kan støtte ministeren, og ministeren får dermed ikke et endnu bredere flertal for sit lovforslag. Det synes vi egentligt er en skam, når det tilsyneladende fra ministerens side var erkendt, at den her lille del – sådan blev det set fra ministerens side – sådan set godt kunne være pillet ud. Det har ministeren ikke ønsket at gøre. Han har ikke ønsket at imødekomme det forslag fra Det Radikale Venstres side, og det skal vi beklage.

Derfor stemmer Det Radikale Venstre imod forslaget.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg synes, det har været en vigtig og en interessant debat, og jeg vil gerne kvittere for denne debat. Jeg skal ikke gentage de mange besvarelser, spørgsmål osv., der er givet.

Jeg vil kun henvendt til den sidste taler, hr. Anders Samuelsen, beklage, at Det Radikale Venstre så endte med at indtage den stilling, de har indtaget. Vi skal jo være opmærksomme på, at vi her taler om et lovforslag, som er tilvejebragt på baggrund af en enstemmig indstilling fra det såkaldte Fristudvalg, hvor nogle af landets førende eksperter har siddet gennem ganske lang tid og forberedt et lovforslag, og det er lige præcis det, vi om et øjeblik skal stemme om. Derfor er jeg selvfølgelig ked af, at Det Radikale Venstre har valgt den stilling, som de har.

Jeg forstår, at spørgsmål om, hvorvidt det var udvalget eller Folketinget, har optaget Det Radikale Venstre meget. Jeg tror også, Det Radikale Venstre er enig med mig i, at når det kommer til stykket, så er Hørups gamle ord jo nok værd at lytte efter, nemlig: »Ingen over og ingen ved siden af Folketinget.«

Det er klart, at denne her sag så i øvrigt har haft et forløb, som er endt med, at der har været en diskussion om det samlede lovforslags værdi. Jeg synes, det er vigtigt her at understrege, at det, der lægges op til med det her lovforslag, er, at vi i princippet fortsætter den samme metode, som har været anvendt også under den tidligere regering. Der er en stævning til forskel. Jeg har